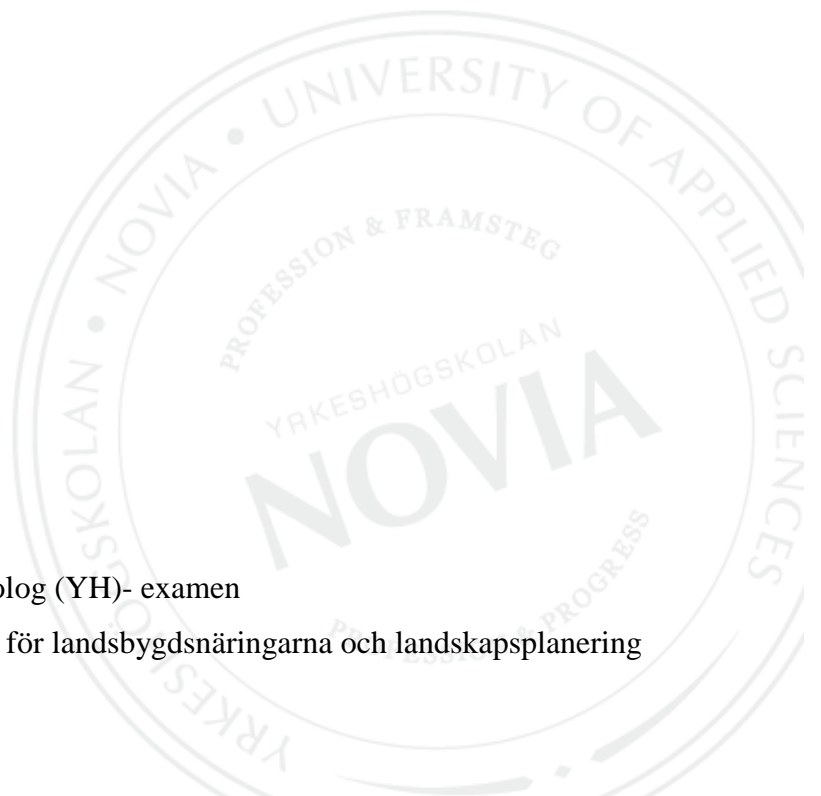

**Beskrivning av arbetsprocessen bakom
Skuffis Elevkårs 100 års historik**

Linda Fröberg

Examensarbete för Agrolog (YH)- examen
Utbildningsprogrammet för landsbygdsnäringarna och landskapsplanering
Raseborg 2016

EXAMENSARBETE

Författare: Linda Fröberg

Utbildningsprogram och ort: Landsbygdsnäringarna och Landskapsplanering,
Raseborg

Inriktning/alternativ/Fördjupning: Lantbruksnäringarna

Handledare: Lars Fridfors

Titel: Beskrivning av arbetsprocessen bakom Skuffis Elevkårs 100 års historik

Datum 1.4.2016

Sidantal 24

Bilagor 2

Abstrakt

Den svenskspråkiga agrologutbildningen fyller 100 år hösten 2016. Skolan, förr kallad Högre Svenska Lantbruksläroverket, i sig har genomgått många stora omvälvande händelser under årens lopp. Vid sidan om ordinarie undervisning har det under alla dessa år funnits en aktiv elevkår. Denna elevkårs historia har tills idag aldrig blivit skriven.

Detta examensarbete består av tre delar, närmare bestämt en teoridel, en specifik arbetsbeskrivning samt ett bifogat utkast över historien om Skuffis Elevkår. I teoridelen behandlas bakgrunden samt teorin bakom hur man arbetar fram ett lokalthistoriskt verk. I arbetsbeskrivningen hittar man en mer fördjupad beskrivning på hur historien om Skuffis Elevkår arbetats fram. Den historiska delen innehåller i sin tur historien om elevkåren.

Syftet med detta arbete är att reflektera kring vad arbetsprocessen bakom en elevkårshistorik innebär samt att åstadkomma en slutprodukt där historien om elevkåren är sammanställd på ett ställe. Metoder som använts är litteraturstudie, analys av dokument samt intervjuer. Med hjälp av kritisk analys av det befintliga materialet har en rätt så heltäckande beskrivning av både arbetsprocess samt elevkårshistoria arbetats fram.

Språk: Svenska

Nyckelord: HSL, Högre Svenska Lantbruksläroverket, Skuffis Elevkår r.f., elevkårshistorik

OPINNÄYTETYÖ

Tekijä: Linda Fröberg

Koulutusohjelma ja paikkakunta: Landsbygdsnäringarna och landskapsplanering,
Raasepori

Suuntautumisvaihtoehto/Syventävät opinnot: Lantbruksnäringarna

Ohjaaja: Lars Fridefors

Nimike: Miten kirjoittaa Skuffis Elevkår – opiskelijakunnan 100-vuotishistoriikki

Päivämäärä 1.4.2016

Sivumäärä 24

Liitteet 2

Tiivistelmä

Ruotsinkielinen agrologikoulutus täyttää 100 vuotta syksyllä 2016. Koulu, entinen Högre Svenska Lantbruksläroverket, on käynyt läpi suuria merkittäviä tapahtumia vuosien aikana. Opiskelijakuntatoiminta on kuitenkin aina ollut aktiivista perusopetuksen rinnalla. Opiskelijakunnan historiaa ei ole ennen tätä päivää kirjoitettu.

Tämä opinnäytetyö koostuu kolmesta eri osasta sisältäen teoriaosan, erillisen työkuvauksen sekä liitteenä olevan vedoksen opiskelijakunta Skuffis elevkårin historiallisesta kertomuksesta. Teoriaosassa käsitellään, miten lähihistoriallinen kirjoitus kirjoitetaan ja siihen liittyvää teoriaa. Työkuvauksessa syvennytään siihen, miten kyseisen opiskelijakunnan historia rakentuu. Historiallinen osa sisältää luonnollisesti opiskelijakunnan konkreettisen historian.

Opinnäytetyön tarkoitus on kuvastaa historiallisen kirjoituksen työn kulkua yksityiskohtaisesti. Lisäksi aikomus on ollut koota opiskelijakunnan historiikki. Työssä käytettyjä menetelmiä ovat olleet kirjallisuustutkimus, dokumenttianalyysi sekä haastattelut. Opiskelijakunnasta kertovaa olemassa olevaa materiaalia on analysoitu kriittisesti mahdollisimman kattavan historiikin saavuttamiseksi.

Kieli: Ruotsi

Avainsanat: Skuffis Elevkår, HSL, Högre Svenska
Lantbruksläroverket, opiskelijakuntahistoriikki

BACHELOR'S THESIS

Author: Linda Fröberg

Degree Programme: Rural Industries and Landscape Planning and Design, Raseborg

Specialization: Agriculture

Supervisor: Lars Fridefors

Title: A Description of the Working Process behind the History of the Skuffis Student Union

Date 1 April 2016

Number of pages 24

Appendices 2

Summary

The Finland-Swedish agricultural education turns 100 years in autumn 2016. The school, which used to be called Högre Svenska Lantbruksläroverket, has undergone many major, revolutionizing episodes during the years. There has always been a strong student union in the school alongside ordinary schooling. The history of the student union has never been written, until now.

This thesis consists of three sections, namely a literature study, a method description and an attached history study of the student union Skuffis Elevkår. The literature study provides a theoretical background on how to write a story with local connections. The method description part gives a more detailed account of how the history about Skuffis Elevkår was accomplished. The attached history tells the story of the student union.

The purpose of the thesis is to reflect on the working process behind a history of a student union as well as to accomplish a finished product where the history is told, all in the same document. Methods that have been used are literature study, analysis of documents and interviews. By means of a critical analysis of the available sources a rather comprehensive description of the working process as well as a history of Skuffis Elevkår are accomplished.

Language: Swedish Key words: Skuffis Elevkår, HSL, Högre Svenska Lantbruksläroverket,

INNEHÅLL

1	INLEDNING	1
2	BAKGRUND	2
2.1	SYFTE OCH MÅL	2
3	HUR SKRIVA EN HISTORIK ENLIGT BEFINTLIG LITTERATUR	3
3.1	METODER	3
3.2	INNAN STARTSKOTTET	3
3.3	FRÅGESTÄLLNING OCH FORSKNINGSLÄGET	4
3.4	MIKROHISTORIA OCH LOKALHISTORIA	5
3.5	PRIMÄR OCH SEKUNDÄR KÄLLA	6
3.6	KÄLLOR, LITTERATUR SAMT KÄLLKRITISK ANALYS	6
3.6.1	<i>Bilder och föremål</i>	8
4	KVALITATIV FORSKNING OCH DESS METODER	9
4.1	INTERVJUN SOM METOD	9
4.1.1	<i>Bakgrund bakom intervjun</i>	10
4.1.2	<i>Den ostrukturerade intervjun</i>	11
4.1.3	<i>Intervjuareffekten</i>	12
4.1.4	<i>Intervjun i praktiken</i>	12
4.2	BEARBETNING OCH FRAMSTÄLLNING AV RESULTAT	14
5	MATERIAL OCH METODER FÖR ELEVKÅRSHISTORIK	16
5.1	MATERIAL	16
5.2	ANVÄNDA METODER	16
6	HANDLEDNING	19
6.1	EN MENTORS GODA RÅD	19
6.2	GODA RÅD AV SAKKUNNIGA FÖRELÄSARE	20
7	RESULTAT	23
8	DISKUSSION OCH SLUTSATS	24
	KÄLLFÖRTECKNING	25

BILAGA 1: Materialefterlysning i tidningen Landsbygdens folk

BILAGA 2: Utkast för Skuffis Elevkårs 100 års historik

1 Inledning

Högre Svenska Lantbruksläroverket, i folkmun kallat Skuffis, slog upp sin skoldörrar för första gången 2.10.1916. Läroverket var det första och enda av sitt slag i Svenskfinland. Till första årskursen hade antagits ett trettiotal studerande från olika delar av landet. Ganska snart grundades en elevsjälvstyrelse som gick under namnet kamratförbund, Kamratförbundet vid Högre Svenska Lantbruksläroverket. Denna elevsjälvstyrelse kom sedan under 1970-talet att utvecklas så att det infördes elevdemokrati. I samband med introducerandet av elevdemokrati bytte kamratförbundet namn till Högre Svenska Lantbruksläroverkets elevkår. Ungefär trettio år senare fick elevkåren det idag aktuella namnet, Skuffis Elevkår r.f.

Elevkåren vid Högre Svenska Lantbruksläroverket har genomlevt krigsår, flera skolreformer, namnbyten, skolsammanslagningar till större enheter samt en flytt till en ny verksamhetsort. Vid sidan om skolan och undervisningen har den starka elevkåren inte varit sen att anpassa sig till de rådande omständigheterna. I flera fall kan man konstatera att Högre Svenska Lantbruksläroverket inte hade varit sig likt om det inte hade varit för dess driftiga och framåtsträvande studerande (Ginström och Grün 1997).

Efter en verksamhetstid på nästan 100 år börjar det vara dags att skriva ner historien. I detta examensarbete behandlar skribenten hur man skriver en historik om en elevkår som verkat vid sidan om den svenskspråkiga agrologutbildningen i Finland. I den bifogade historiken beskrivs förutom elevkårens verksamhet även större historiska sammanhang samt skolans historia i allmänhet (se bilaga 2). De större historiska helheterna berörs ändå i en sparsam omfattning då arbetet är avgränsat så att skriften i huvudsak belyser händelserna ur studerandes och elevkårens perspektiv.

2 Bakgrund

Tanken till detta examensarbete väcktes år 2013 då skribenten själv fick äran att fungera som elevkårens sekreterare. Elevkårens alla dokument och skrifter som samlats genom åren utgjorde startskottet för arbetet.

Genom åren har det getts ut ett flertal skrifter om skolans verksamhet, men elevkårsverksamheten har sällan varit mer än tangerad. I den senaste boken om läroverket *Tre Skolor, Två Stadier, Ett mål* skriven av Martin Ginström och Torolf Grünns kan man läsa följande rader; ”Ämnesområden som tyvärr har fått stryka på foten är dels läroverkets informationsverksamhet och festivitas, dels elevaspekter såsom studiekostnader, fritiden och elevkåren.” (Grünns 1997, s. 141)

Det sistnämnda utgjorde en av grundorsakerna till varför skribenten åtog sig uppgiften att gräva djupare i skrivandet av en elevkårshistorik. Som biprodukt framställs historiens första historik om Skuffis Elevkår. På basen av de bifogade textutkasterna (se bilaga 2) kommer en attraktiv slutprodukt att arbetas fram.

2.1 Syfte och mål

Syftet med detta examensarbete är att i detalj beskriva processen om hur en elevkårshistorik växer fram i praktiken. Vilka moment man bör tänka på och beakta, samt hur arbeta fram dem. De olika arbetsmomenten förklaras i detalj i den fackliga delen. Därefter övergår skribenten till att beskriva arbetsprocessen bakom historiken.

Som resultat av litteraturundersökningen och arbetsprocessen uppstår en historik över elevkårens verksamhet genom tiderna (se bifogat utkast, bilaga 2). Målet med elevkårens historik är att så konkret och ingående som möjligt beskriva olika skeenden genom åren, med utgångspunkt på elevernas perspektiv. Försäljningen av slutprodukten kommer att distribueras av Skuffis Elevkår från och med svenskspråkiga agrológutbildningens 100 års jubileum hösten 2016.

3 Hur skriva en historik enligt befintlig litteratur

3.1 Metoder

I detta kapitel tas det upp olika metoder som används vid insamlande av material i en historisk forskning. Ofta är skrivande av en historik fråga om ett renodlat detektivarbete bestående av många lösa trådar, vilka man sammanställer till en helhetsbild (Götlind och Kåks 2004, s. 51).

För att skriften skall verka relevant och gå att bedöma bör en forskare ange vilka metoder som använts för att uppnå det presenterade resultatet. En historisk undersökning är ofta genomförd huvudsakligen med hjälp av kvalitativa metoder (Florén och Ågren 2007, s. 42).

3.2 Innan startskottet

Ofta vaknar intresset för historia av att man kort och gott vill veta mer om en person, plats eller företeelse. Den personliga anknytningen kan vara starkt kopplad till sammanhanget. Därför kan steget mellan ren nyfikenhet och ett småskaligt forskningsprojekt vara rätt så kort (Götlind och Kåks 2004, s. 9).

Innan man börjar med en historisk forskning bör man för det första se meningsfullhet i projektets utförande, d.v.s. relevansen i projektet ska vara tydlig. Dessutom borde man vara medveten om att den kunskap forskningen ska bygga på faktiskt existerar. Det gäller helt enkelt försäkra sig om att det finns tillräckligt med tillgängliga källor (Martyn Denscome 2007, s.9-11).

I början av forskningsprocessen gäller det att läsa in sig på det redan befintliga materialet för att skapa ett sammanhang. I samband med detta kan det bli aktuellt att modifiera om sin frågeställning, för att förtydliga skillnaden mellan ens eget arbete och tidigare utförda arbeten. Frågeställningen och arbetet ska sedan sättas mot varandra i arbetets slutskede (Florén och Ågren 2007, s. 97).

Att överväga ifall det finns tillräckligt med tid för att utföra projektet från början till slut, är ett steg omöjligt att förbise. Tidskravet för materialinsamlandet bör vara realistiskt och genomförbart. Till fördel är att i ett tidigt skede skapa sig en bild av det existerande materialets omfattning, för att kunna bedöma möjligheterna för projektets genomförande.

Av materialet förutsätts även att det är tillräckligt informativt för ett lyckat slutresultat. Ofta görs valet om vilka arbetsmetoder som skall användas redan innan det egentliga arbetet påbörjas, speciellt om det är fråga om ett litet projekt med små resurser. Viktigt är att även välja vilken infallsvinkel man har på arbetet och hur omfattande man tänker sig att slutresultatet blir, det finns nämligen aldrig endast en historia att berätta.

Ytterligare en aspekt värd att beakta innan man utför forskningsarbetet är frågan gällande objektivitet. Kan man garantera att egna värderingar och egen bakgrund inte påverkar forskningens genomförande? Man bör vara övertygad om att slutresultatet representerar en verklighetstrogen bild av ämnet

Vid analys av materialet bör man använda sig av en viss precision. Ett tillräckligt exakt resultat är en förutsättning för ett sanningsenligt slutresultat. Frågeställningarna som ställs i ska besvaras innan produkten anses slutförd (Martyn Denscome 2007, s.9-11).

3.3 Frågeställning och forskningsläget

Det centrala i forskningen är att till en början formulera en frågeställning gällande vad man egentligen vill veta. Ofta bottnar frågeställningen i något man inte förstår samtidigt som det kan saknas direkt kunskap om ämnet. Frågeställningen kan sedan leda till praktiska lösningar för ett befintligt problem. Därför kan man i detta sammanhang även tala om problemformulering. Frågor man ställer i detta sammanhang är varför, vad och hur (Justensen och Mik-Meyer 2011, s. 25-27).

Vid formuleringen av en frågeställning lönar det att koncentrera sig på det man vill ta reda på, samt definiera vilka delområden som är mest intressanta för arbetet i fråga. Huruvida tillräckligt relevant källmaterial finns till ens förfogande behöver inte beaktas i samband med formulering av frågeställningen (Florén och Ågren 2007, s. 28).

Risken finns att man upplever den historiska frågan man ämnar skriva om som redan behandlad. I det fallet lönar det sig att vända och vrida på frågeställningen för att få nya infallsvinklar. Till exempel kan något som är behandlat för över 50 år sedan upplevas på ett helt annat sätt idag. Med andra ord ska frågeställningen därför beaktas genom nuet (Götlind och Kåks 2004, s. 38).

Därefter uppkommer frågan gällande avgränsning. Den utsatta tidsramen avgör omfattningen på arbetet. Avgränsningen kan utföras så att arbetet endast innefattar en källkategori alternativt endast en viss tidsperiod eller så kan dessa två vara på ett lämpligt sätt kombinerade. Egna förkunskaper kan även utgöra en begränsande faktor vilket kan återspeglas i avgränsningen av arbetet (Florén och Ågren 2007, s. 30).

I början av arbetsförloppet bör även det aktuella forskningsläget kartläggas. Frågor som ställs är huruvida liknande forskning har utförts med samma eller liknande frågeställningar. Ifall den egna frågeställningen inte strider med tidigare forskning kan man gå vidare med projektet. Ifall det i arbetets slutskede finns oklarheter kring frågeställningens relevans, kan man genom argumentation ge läsaren bättre möjligheter att placera in den nya skriften i ett historiskt sammanhang (Florén och Ågren 2007, s. 38-39).

Ibland kan även nya frågor uppstå under arbetets gång. I det fallet lönar det sig att tydligt anteckna dessa men trots det hålla fast vid den ursprungliga frågeställningen. Detta görs för att undvika att man tappar den ursprungliga röda tråden, för att istället fördjupa sig i nytt intressant men eventuellt irrelevant material. Den nya frågeställningen kan givetvis behandlas, bara man är medveten om att sammanhanget bibehålls. Ibland kan upptäckande av ny information leda till att den ursprungliga frågeställningen omformuleras (Götlind och Kåks 2004, s. 42).

3.4 Mikrohistoria och lokalhistoria

Benämningen mikrohistoria belyser historien på individnivå och ger en illusion av direkta möten. Uttrycket mikrohistoria myntades på 1970-talet av italienska forskare. Metoden fokuserar på små mänskliga detaljer som sedan speglas mot sociala och kulturella aspekter (Tosh 2011, s. 97-98).

Mikrohistoria belyser inte den nationella historieutvecklingen i någon större utsträckning, utan istället får vardagslivet, byn eller en enskild individ representera huvudpunkten. Man talar även om vardagshistoria i detta sammanhang. Frågeställningarna kring forskningsmetoden är ofta ändå teoretiskt formulerade (Florén och Ågren 2007, s. 33, 136-137).

Lokalhistoria i sin tur innebär undersökning av en lokal del kopplat till ett större historiskt sammanhang (Florén och Ågren 2007, s. 136-137). För att definiera lokalhistoria kan man säga att det är en variant av hembygdshistoria men i ett mer akademiskt format. Lokalhistorian återskapar en mer generell bild av historien, med andra ord är det fråga om ett något vidare perspektiv än vid skrivande av hembygdshistoria (Götlind och Kåks 2004, s. 9).

3.5 Primär och sekundär källa

En primär källa, även kallad ursprungskälla, härstammar från den tid då historien utspelade sig d.v.s. är samtida. Problematik vid analyserande av dessa källor är frågan om vad som faktiskt kan räknas som samtida. Ska källan vara skriven under samma vecka eller kan en två år senare antecknad källa vara samtida? Balansgången är svår att besvara absolut, då samtida är ett relativt begrepp, men som huvudregel kan anges att källan skall ha en så nära tidsmässig koppling som möjligt. En källa som inte är en ursprungskälla kallas sekundär källa. (Tosh 2011, s. 104-105, 134-140).

Arkivkällor såsom tidningar och officiella publikationer kan även ställa till huvudbry. Dessa kan vara till sin utformning och formulering påverkade av den allmänna opinionen över vad som varit passande att publicera vid den aktuella tidpunkten. Vissa relevanta detaljer kan helt enkelt ha utelämnas för att åstadkomma en tidsenlig samt representativ text (Tosh 2011, s. 111-117).

3.6 Källor, litteratur samt källkritisk analys

Källors utformning kan variera stort. Spåren i det förflutna kan innebära texter, bilder, föremål, byggnader, landskap eller människors minnen i form av berättelser. En historisk skrift består ofta av en blandning av dessa (Götlind och Kåks 2004, s. 51).

Vid historisk forskning analyseras källmaterial som inte längre går att påverka, det är fråga om en verklighet som utspelats i det förflutna. För att uppnå ett relevant resultat bör dessa källor granskas och tolkas kritiskt. Källkritik används för att trovärdigt återge händelser som utspelat sig i en förfluten tid. Källkritik handlar ändå inte bara om att avgöra om en källa är sann eller falsk. Dess andra uppgift är att avgöra hur mycket man kan stöda på en viss källa.

En källa kan vara materiell eller skriftlig, där de skriftliga källorna är oftast lättare att tolka. Skrifter såsom uppsatser, artiklar, avhandlingar samt böcker går inte under namnet källor utan faller under benämningen litteratur. Uppdelningen mellan källa och litteratur kan i vissa fall vara svår att utföra. Generellt kan man ändå säga att källor är vetenskapligt obehandlat material medan litteratur redan är behandlat vetenskapligt (Florén och Ågren 2007, s. 62-64, 77).

Källor och litteratur ska värderas enligt relevans. Personen som utför en historisk forskning bör noggrant gå igenom vad en källa egentligen berättar, trots att det relevanta innehållet inte alla gånger är uppenbart. Man bör fastställa och besvara frågorna hur, när och varför källan har uppkommit. För att utföra denna analys krävs relevant stödkunskap, samtidigt som materialet valideras i ett vidare historiskt sammanhang. Användning av sekundära källor är inte att rekommendera i första hand.

Utöver detta ska man förstå innehållet i materialet, trots att språket eller stilen ibland kan verka ålderdomlig. Dessutom bör man analysera och beakta ifall personen eller instansen bakom materialet påverkats av något vid skrivande stund, såsom t.ex. förutfattade meningar. (Tosh 2011, s. 134-140).

Bilder kan också ge en mycket mer trovärdig bild av historien i jämförelse med av människors berättelser. Genom bilden hålls historien mer intakt då man undviker fenomenet ”trasiga telefonen”. Givetvis kan missförstånd uppstå även i samband med bilder då felaktiga tolkningar utförs. Källkritik behövs för att återskapa en så trovärdig historia som möjligt.

En viktig fråga gällande källor och litteratur är vad det betyder om det inte finns någon anteckning om verksamheten man forskar kring i de aktuella källorna. Att dra slutsatser om att verksamhet inte förekommit är ett farligt argument. För att ett sådant argument ska hålla måste man vara säker på att alla väsentliga källor är upphittade. Det samma gäller upprepningar av händelser, bara för att upprepningen förekommer några gånger behöver det inte betyda att fenomenet är allmänt gällande eller konsekvent. Till exempel kan man inte vara säker på att en förenings stadga följts fullständigt under hela dess verksamhetstid (Florén och Ågren 2007, s. 76).

Ifall det befintliga källmaterialet inte verkar hållbart, alternativt saknas, kan man lösa problematiken genom att själv skapa källmaterial t.ex. genom intervjuer. Genom samma metod kan även eventuella luckor i källmaterialet täppas till (Götlind och Kåks 2004, s. 56).

3.6.1 Bilder och föremål

Bilder kan användas som hjälpmedel i samband med intervjuer, men de kan även utnyttjas som viktigt källmaterial. Dessutom kan bilder hjälpa skribenten att framföra detaljer som är svåra att beskriva i ord. Datering, bildens ursprung samt innehåll är information som anges. Teckningar hör också under kategorin bilder (Götlind och Kåks 2004, s. 75).

Även föremål kan vara till hjälp vid historisk forskning. Föremål kan vara som pusselbitar, bara en bit är av liten betydelse medan en helhet av något slag kan ha en hel historia att berätta. Föremålen kan relateras till tidigare upptäckt kunskap vilket i slutändan kan av skribenten utnyttjas som källmaterial. Ett föremål kan även fungera som utgångspunkt för en intervju (Götlind och Kåks 2004, s. 134-136).

4 Kvalitativ forskning och dess metoder

Inom den kvalitativa forskningen är ordet det centrala. Grundtanken är att ingående och detaljerat beskriva centrala händelser och människooöden. Kvalitativ forskning kretsar ofta kring att omvandla det observerade, rapporterade samt registrerade till skrift. Intervjuer utmynnar därmed i utskrifter, observationer omvandlas till fältanteckningar och bilder omskrivs till ord. Arbetsmoment som idé, teori och metod växer ofta fram efter hand, och behöver inte vara fastslagna från början.

Kvalitativ forskning innebär ofta småskaliga studier innefattande ett fåtal människor eller situationer som sedan vidare formas i noggranna beskrivningar. Man utför ofta en djupdykning i informationen samtidigt som begränsande ramar skapas.

Metoden saknar i analyskedet ett teoretiskt och ett mekaniskt tillvägagångssätt, vilket gör att forskarens ”jag” relativt enkelt påverkar insamlandet och tolkandet av information. Kontexten har en stark inverkan på denna arbetsmetod. Forskaren själv utgör det centrala mätinstrumentet då man talar om kvalitativa forskningsmetoder (Denscombe 2007, s. 204-207)

Relevansen bakom en forskning kan värderas enligt tre olika grader, nämligen kumulativ relevans, teoretisk relevans samt existentiell relevans. Kumulativ relevans innebär att skribenten tar upp något som inte tidigare beskrivits. Man lyfter fram kunskap som inte tidigare nått allmänheten. De två övriga kategorierna beskriver metoder där man bygger vidare och vinklar en redan existerande forskning (Götlind och Kåks 2004, s. 46-47).

Historisk forskning innebär ofta en blandning mellan kvalitativ och kvantitativ analys. Förklaringen till detta är att man ur en historisk synpunkt exempelvis kan analysera siffror såsom medlemsantal i en förening genom tiderna, samtidigt som man tolkar skriftligt material inom samma ämnesområde (Florén och Ågren 2007, s. 141).

4.1 Intervjun som metod

Intervjun är en metod som utvecklades av forskare på 1960-talet. Syftet är att samla och tolka uppgifter genom muntlig historia. Tanken är att rekonstruera människors liv eller vissa livshändelser genom deras egna ord och på det sättet skapa en livfull bild av historien.

Den muntliga historien lägger ofta fokus på lokal nivå, vilket gör att intervjuer gjorda i samma region kan ställas mot varandra och på det sättet skapa tillförlitlighet. I en intervjusituation framkommer det ofta även lokala referenser som kan utnyttjas (Tosh 2011, s.319-320).

Metoden utgör även vissa begränsningar bland annat är det inte självskrivet att hela historien återges. Intervjuer återspeglar ofta det ytliga sätt människan uppfattar förändringar vilket leder till att djupare insikter utelämnas. Trots detta kan materialet vara autentiskt och oförfalskat.

Intervjuer kan tolkas som en primär källa, men den bör studeras och analyseras noggrant och kritiskt. Den muntliga historien kan nämligen starkt påverkas av händelser som hänt senare i informantens liv. Dessutom kan nostalgi över det valda ämnet utgöra ett hot för historiens trovärdighet. Intervjuarens närvaro kan även påverka informantens historia. Viktigt är att kombinera intervjumaterialet med andra tillgängliga källor för att få ett trovärdigt slutresultat. (Tosh 2011, s. 325-327).

4.1.1 Bakgrund bakom intervjun

En intervju innefattar antaganden och god kunskap om ämnet. En intervju är arrangerad och förekommer inte av en slump. För att utföra en intervju krävs sparsamt med material, man kommer långt med anteckningsmaterial och en väl fungerande diktafon. Dessutom är en förmåga att föra en konversation till stor fördel. Ofta är en intervju fråga om ett möte mellan två personer, men antalet personer är givetvis inte absolut. Under intervjusituationen förmedlas kunskap gällande det valda ämnet. (Justensen och Mik-Meyer 2011, s. 45).

Innan intervjun bör man ha informantens medgivande, man utför aldrig en intervju i hemlighet. Informationen som upptas på en intervju räknas till dokumenterad information. Det betyder att informationen är möjlig att publicera, förutsatt att informanten gett tillåtelse till det. Intervjumaterialet bör beaktas som autentiska synpunkter och tankar, materialet behandlas inte som skämt eller osanning. I huvudsak styrs intervjun av intervjuarens egen dagordning, vilken kan variera beroende på intervjustil. (Denscombe 2007, s. 130-134).

En stor fördel med intervjuer är möjligheten till direkt kontakt med personer vilket kan ge tillgång till mer djupgående information. Den personliga kontakten kan ge värdefulla insikter

som man genom andra metoder kunde gå miste om. Dessutom råder det en viss flexibilitet kring intervju-sessioner.

Nackdelar då man talar om intervjun som metod är faktumet att ett intervjuprojekt är väldigt tids- och resurskrävande. Både det geografiska läget och de ekonomiska tillgångarna kan spela in. Dessutom kan det materialets tillförlitlighet vara svårt att bekräfta i vissa fall. Den personliga infallsvinkeln kan även ställa till med problem, då personliga inslag samt skrämmande helhetssituation kan inverka informantens sätt att svara (Denscombe 2007, s. 161-163).

4.1.2 Den ostrukturerade intervjun

Det finns flera olika intervjustilar såsom strukturerad-, semistrukturerad- samt ostrukturerad intervju. Här behandlas endast den sistnämnda intervjustilen, men trots det är det värt att nämna är att gränsen mellan semistrukturerad och ostrukturerad stil är mycket vag.

Den ostrukturerade intervjun lägger sin betoning på tankarna. Målet är att forskaren skall påverka intervjusituationen så lite som möjligt, och på det viset gynna utvecklingen av informantens idéer och tankar samt användning av egna ord. Tyngdpunkten ligger på att göra upptäckter istället för att kontrollera diskussionsförloppet, i hopp om att få fram personliga erfarenheter och känslor hos informanten.

Rollfördelningen i intervjusituationen är ofta relativt tydlig. Intervjuarens uppgift är att ställa frågor och lyssna medan informanten svarar och berättar. Diskussionen styrs ändå av intervjuaren själv, så trots namnet ostrukturerad bygger förloppet ändå på en viss struktur. Grundstenarna är ofta frågorna hur, var och varför, ur vilka samtalet kan utvecklas relativt fritt (Justensen och Mik-Meyer 2011, s. 45-48).

Denna intervjumetod utförs oftast mellan två personer, d.v.s. närvarande är intervjuare och informant. I och med detta är tillfället relativt lätt arrangerat, endast två personers tidtabeller skall sammanföras. Det fåtaliga antalet personer gör även att antalet uppfattningar och synpunkter reduceras, då de endast grundar sig på en källa. Detta betyder i sin tur att intervjuaren har en möjlighet att kontrollera informationen i efterhand då det är fråga om en rimlig arbetsmängd (Denscombe 2007, s. 134-136).

4.1.3 Intervjuareffekten

Intervjuareffekten är ett fenomen som kan uppstå då intervjuaren påverkar sin informant. Här kan faktorer såsom kön, ålder, etniskt ursprung bland annat spela in. Ifall intervjuareffekten är stark kan informationsmängden minska samtidigt som informanten kan ha svårigheter att ge ärliga svar.

Typen av ämne i kombination till forskarens personlighet kan även resultera i besvärliga frågor vilket starkt kan inverka på informantens svar. Detta är speciellt starkt ifall ämnet är av känslig natur (Denscombe 2007, s. 138-139).

Då en intervju utförs är det fyra delmoment man speciellt ska ta i beaktande, dessa är artighet, punktlighet, lyhördhet samt upprätthållandet av en viss neutralitet. På det sättet kan man säkra sig om att man håller atmosfären trevlig och lättsam samtidigt som man ger förutsättningarna för informanten att ge ärliga och sanningsenliga svar. Man bör dock minnas att man inte kan ändra på personliga kännetecken

4.1.4 Intervjun i praktiken

Intervjuaren kan ta till hjälp en på förhand gjord intervjuguide som används som botten för diskussionen. Då man bygger upp guiden lönar det sig att utföra en brainstorming kring ämnet varefter man grupperar tankarna i olika temagrupper under vilka man formulerar relevanta frågor. Processen är väldigt tidskrävande, men är en förutsättning för en lyckad intervju. Ungefär 15 frågor är en rätt så bra utgångspunkt.

Intervjuguiden kan testas på förhand för att kontrollera att frågorna är tydligt formulerade. Man ska inte ställa ledande frågor. Ofta har informanten enklare att besvara korta frågor (Justensen och Mik-Meyer 2011, s. 49-50).

Vid själva utförandet är det mycket viktigt att vara ändamålsenligt klädd, uppträda artigt samt bete sig tillmötesgående. Dessutom är det lönsamt att vara relativt neutral och försiktig vid uttalanden eftersom det bör finnas utrymme för informanten att öppna sig. Intervjuarens uppgift är att lyssna och lära. (Denscombe 2007, s. 140).

Då det gäller mötesplatsen lönar det sig att eftersträva en lugn ostörd plats, vilken man kommer överens om på förhand. En så bekväm interaktion som möjligt är att rekommendera.

Genom att informanten och intervjuaren sitter i 90 graders vinkel i förhållande till varandra undviker man framtvängd obekvämlig ögonkontakt (Denscombe 2007, s. 143).

Eftersom människans minne ofta är opålitligt eller har en benägenhet att förvränga sanningen är en välfungerande ljudupptagningsapparat att rekommendera. Förutom ljudupptagning rekommenderas anteckningsmaterial som komplement, där informanten kan dokumentera stämningar och känslor under intervjutillfället. (Denscombe 2007, s. 144-145).

Som första steg ska intervjuaren presentera sig och sitt ämne. Därtill är det välkommet att kort redogöra för undersökningens syfte och bakgrund. Samtidigt är det tillfälle att kontrollera att informanten godkänner ljudupptagning. Som första intervjufråga rekommenderas en av lättbesvarad karaktär som tydligt tangerat huvudämnet (Denscombe 2007, s. 151).

En skicklig intervjuare är uppmärksam och ser till att konstant hålla kvar den röda tråden. Dessutom är denne lyhörd för känslor, som i slutändan kan resultera i relevant information. Att stå ut med tystnaden är även något som en god intervjuare borde klara av, man bör ge utrymme och tid för svaren att växa fram. Att lyfta fram oklarheter och reda ut dem på plats är till stor nytta. Viktigt är också att inte dra ut på intervjun i onödan, som intervjuare är det viktigt att ha öga för när det är dags att sätta punkt för diskussionen. Intervjuaren ska acceptera ifall informanten inte vill berätta (Denscombe 2007, s. 151-152). Se bild 1 för visualisering av intervjuförloppet.

Utskriften är en viktig men tidskrävande del av intervjuprocessen. Genom texten väcks samtalet till liv en andra gång då ljudband och anteckningar kombineras. Tidsmässigt tar en timme material ungefär sju till nio timmar att skriva ut. Vid utskriften är det relevant att reflektera kring kontexten. Man bör ställa sig frågan om intervjuarens personlighet, kön, ålder, utbildning eller annan bakgrund kan inverka på intervjurens resultat (Justensen och Mik-Meyer 2011, s. 45-48).

Problem som kan uppstå vid avskriften är dålig kvalitet på ljudupptagningen samt yttre oväsen, vilka båda kan ge utrymme till svårutredda tolkningsfrågor. Dessutom ska en intervjuare vara medveten om att alla informanter inte talar i hela meningar, vilket gör att utskriften kräver en något större arbetsmängd. Det rekommenderas att man låter informanten korrekturläsa utskriften samtidigt som man eventuellt jämför innehållet med andra representativa källor (Denscombe 2007, s. 153-158). Som intervjuare blir man aldrig fullärd.

För att göra framsteg är det viktigt att konstant reflektera kring det egna utförande under ett intervjutillfälle (Götlind och Kåks 2004, s. 63).

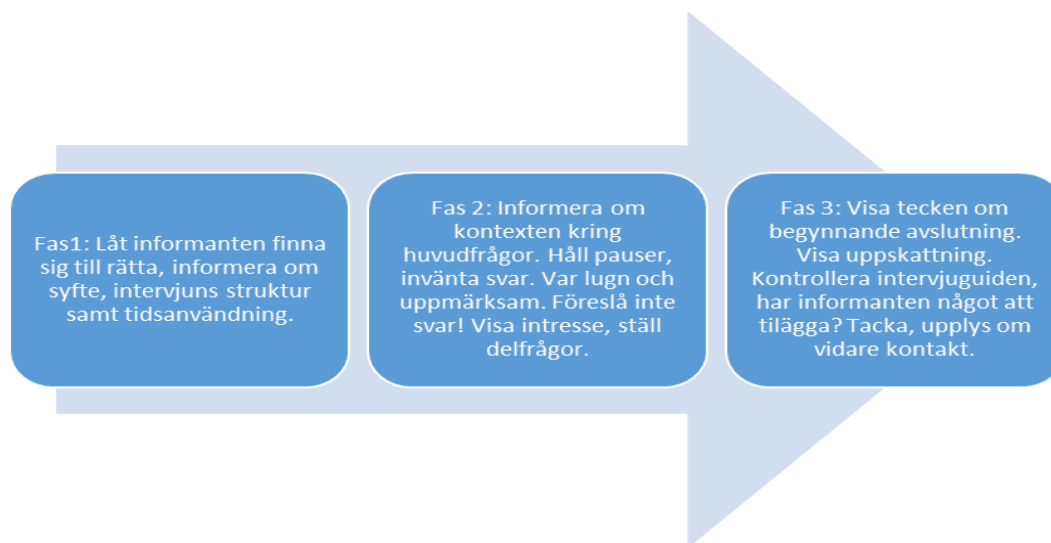

Bild 1. Visualisering av intervjuens tre faser. Bilden egenhändigt framställd ur källan Justensen och Mik-Meyer 2011, tabellen på sida 50.

4.2 Bearbetning och framställning av resultat

Då man behandlar källmaterialet lönar det sig att utföra det med en penna i handen, för att noggrant kunna anteckna varifrån vilket material plockas. Ifall detta inte utförs kan det vara näst intill omöjligt för en skribent att minnas varifrån materialet härstammar då materielmängden kan vara väldigt stor (Florén och Ågren 2007, s. 98-101).

Det viktigaste delmomentet är att skriva en sammanfattning av det material man samlat ihop och behandlat. Denna process är långvarig och kan resultera i flera utkast. I de första versionerna kan flera missvisande och felaktiga slutsatser göras, genom att läsa igenom materialet flera gånger kan dessa felaktigheter elimineras. Skriften bör vara uppbyggd enligt en tydlig disposition, så att läsaren enkelt kan följa sammanhanget. Denna disposition kan planeras redan i ett tidigt skede, för att sedan omformas under arbetets gång (Florén och Ågren 2007, s. 98-101).

Skrivprocessen inleds i praktiken samtidigt som materialinsamlandet startar. Undermedvetet börjar detaljer formuleras till ett sammanhang som sedan kan omvandlas till text. Till en början kan processen likna ett stort pussel. I det här skedet kan det vara bra att ha ett

anteckningsblock konstant tillgängligt för att skriva ner idéer och tankar som uppstår i vardagen (Götlind och Kåks 2004, s. 167).

Att fokusera på en god inledning är mycket viktigt. En intressant text utan lockande inledning kan skrämja bort läsare. Texten ska gärna som helhet vara varierande och intressant bestående av både kortare och längre meningar. Det är även viktigt att inte påverkas av källmaterialet. Ifall källorna innehåller ett ålderdomligt språk bör det inte avspeglas i den nya skriften. För att göra texten mer levande och intressant kan man på lämpliga ställen fokusera på att beskriva detaljer såsom dofter och känslor. Det kan vara till fördel att också låta en utomstående läsa igenom materialet för att undvika att bli blind för sin egen text (Götlind och Kåks 2004, s. 168-172).

Fotnoter kan användas i en historisk skrift för att enkelt ange varifrån man hämtat uppgifterna. Rekommenderat är att lägga in hänvisningar så snart skrivprocessen startar för att underlätta det egna arbetet. Då fotnoterna läggs längst ner på sidan går det snabbt både för skribenten och den som läser att kolla upp varifrån materialet härstammar. För att veta när en fotnot är relevant lönar det sig att sätta sig in i läsarens sits, målet är att undersökningen i princip ska gå att upprepa med referenserna som utgångspunkt (Götlind och Kåks 2004, s. 180-181).

5 Material och metoder för elevkårshistorik

5.1 Material

Elevkårens verksamhet sträcker sig över hundra år, vilket i praktiken kan innebära en hel del relevant material. Så har dessvärre fallet inte varit, eftersom händelser såsom krig, flytt och mänskliga beslut har lett till att det potentiella materialet har tunnats ut markant under det gångna åren.

Materialet som funnits till skribentens förfogande är mötesprotokoll, verksamhetsberättelser, kontoböcker, elevkårstidningar, matriklar, ett antal tidningsartiklar, fotografier samt föremål. Utöver har man kunnat hitta material av mer sekundär betydelse, såsom till elevkåren skickade broschyrer. Här näst följer en beskrivning på de materiella delområden som varit till nytta vid formandet av historiken.

Då det gäller mötesprotokoll finns det ett antal bevarade från sent 40-tal till tidigt 50-tal varefter det finns en lucka fram till år 1976. Några protokoll från tiden före 1940 har inte återfunnits. Utöver detta har skribenten konstaterat att ett antal styrelsers mötesprotokoll även efter 1976 har kommit bort.

Då det gäller elevkårstiningar och matriklar som getts ut av elevkåren har skribenten haft ett stort antal exemplar till sitt förfogande. De äldsta exemplaren härstammar från tidigt 1940-tal. Inom detta ämnesområde kan nämnas att skribentens handledare i ett mycket sent skede av skrivprocessen hittade ett stort antal av elevkårens matriklar som varit arkiverade i skolans arkiv. Lyckligt att dessa återfanns innan slutförd skrivprocess.

För att komplettera det skriftliga materialet har intervjuer utförts. Utöver detta har tidningen Landsbygdens Folk utnyttjats genom vilken material efterlystes med gott resultat, se bilaga 1. Dessutom kontaktades Agrologernas Förening för att eventuellt nå intressanta personligheter.

5.2 Använda metoder

Metoder som använts vid framställande av elevkårshistoriken är intervjuer, tolkning av elevkårens dokument samt litteraturstudie. Dessutom har ett antal timmar spenderats i några relevanta arkiv. Utöver detta har relevanta befintliga föremål analyserats.

För att skapa en helhetsbild över elevkårens 100 åriga historia började skribenten arbetsprocessen med att skapa en så kallad "mind map" på sovrumsväggen. Dessutom har en 1.60 meter bred säng fått fungera som arbetsytta för elevkårens alla bevarade skriftliga dokument. För visualisering av arbetsprocessen, se bild 2.

Bild 2: Visualisering av hur materialet strukturerats. Till vänster post-it lappar collage och till höger grovsortering v material. Foto: Linda Fröberg

Arkiv som har utnyttjats är Brages Pressarkiv där ca 24 timmar har spenderats. Ett antal intressanta artiklar gällande elevkåren har sett dagens ljus, den äldsta sannolikt från 1920-talet. Tyvärr har elevkåren inte så lätt överstigit nyhetströskeln, vilket gjort att antalet återfunna artiklar kommit att bli rätt så få. Valet av relevanta sökord utgjorde en stor utmaning i detta fall.

Förutom Brages Pressarkiv gjorde jag även ett försök att se igenom rektor Rabbe Karlssons arkiv rubricerat "Skuffis material". Detta visade sig ändå vara ett stolpskott, då materialet i huvudsak innehöll undervisningsmaterial från Karlssons tid som verksam lärare.

Internet har till en viss del varit användbart vid materialsökningsprocessen. Med välvalda sökord har en del ledtrådar hittats. Dessutom har en del konkret information återfunnits genom denna metod.

Elevkårens bevarade protokoll har behandlats genom att läsa igenom samtliga, varefter ett sammandrag på dryga 100 sidor skrivits elektroniskt för att underlätta den slutliga skrivprocessen. Då det gäller elevkårstidningar och matriklar har det mest relevanta

materialet märkts ut med post-it lappar samtidigt som de mest relevanta punkterna i innehållet skrivits upp för hand.

Intervjun har också använts som en huvudsaklig metod. För ett representativt resultat valdes personer från olika årtionden. Minnesbilderna varierade starkt då det gäller dess omfattning, men varje intervju gav ändå minst en värdefull detalj för slutprodukten. Innehållet från intervjuerna har jämförts med befintliga skriftliga källor för att validera berättelsernas trovärdighet.

Utöver dessa metoder har en regelrätt litteraturstudie gjorts för att få fram allmän historia gällande Högre Svenska Lantbruksläroverket. Här har bland annat boken *Tre Skolor, Två Stadier, Ett Mål* skriven av Martin Ginström och Torolf Grønn haft en betydelsefull roll.

6 Handledning

Skribenten har även haft förmånen att samarbeta med en sakkunnig person inom området för det historiska skrivandet, nämligen hembygdsforskare Sigbritt Backman från Kyrkslätt. Samarbetet har bestått av två stycken fysiska möten där skrivprocessen diskuterats samt handledning via e-post.

Genom kontakten till Backman blev skribenten rekommenderad att delta i en kurs under rubriken Lokalhistoriskt skrivande. Kursen ägde rum i Karis i Gardberg Center under en dag och behandlade den lokalhistoriska skrivprocessen. Som föreläsare fungerade professor och författare Merete Mazzarella, fil.dr. Jennica Thylin-Klaus, fil.mag. och lokalhistoriker Sture Lindholm samt journalist och lokalhistoriker Lena Selén. Kursens syfte var att ge inspiration till skrivprocessen samt goda råd på vägen gällande skrivteknik, uppläggning, språk, metoder och källor.

Både mentors insats och den tidigare nämnda kursens innehåll var till stor nytta för skribenten under alla arbetsskederna som det historiska skrivandet innefattar. Utan de goda råd som kontakterna resulterade i hade processen varit om möjligt ännu mer krävande.

6.1 En mentors goda råd

Enligt mentor Sigbritt Backman ska man i det första steget i historiskt skrivande ta reda på det aktuella källäget och göra en kartläggning över vad som finns till ens förfogande. Materialet skall därefter grovsorteras för att ha en möjlighet att skriva det mest intressanta. Inom detta ämnesområde nämndes bland annat en mängd olika arkiv där eventuellt material kan återfinnas samt andra eventuellt fungerande kanaler vid materialsökning.

Med tanke på intervjuer poängterade Backman att man bör lämna ett öppet slut för att ha en möjlighet att kontakta personen i fråga i ett senare skede. Texten som produceras på basen av intervjun bör granskas av informanten. För att undvika en stel intervjusituation bör man enligt Backman koncentrera sig på att endast ställa fria frågor, en avslappnad stämning under intervjun är att föredra. Frågorna bör vara uttänkta på förhand poängterar Backman slutligen

Ifall det trots allt uppstår luckor i källmaterialet skall man ändå sträva efter att väva ihop en helhetshistoria, beskriver Backman. De luckor som uppstår borde ändå få en noggrann

beskrivning och förklaring. Hon poängterade även vikten av att hålla stilen på språket på samma nivå genom hela arbetet för att undvika utstickande formuleringar.

Med tanke på källhänvisningar rekommenderade Backman användning av fotnoter, genom vilka det egna arbetet kan underlättas. Bilder bör även ha en tydlig beskrivning och en hänvisning om varifrån den härstammar.

6.2 Goda råd av sakkunniga föreläsare

För att få en bättre insikt i vad det innebär att skriva en lokalhistorisk text deltog skribenten i en kurs fullspäckad med sakkunniga. Som tidigare nämnt var följande föreläsare närvarande, nämligen professor och författare Merete Mazzarella, fil.dr. Jennica Thylin-Klaus, fil.mag. och lokalhistoriker Sture Lindholm samt journalist och lokalhistoriker Lena Selén. Kursen ägde rum i Gardberg Center i Karis.

Professor och författare Merete Mazzarella nämnde att lokalhistoria innebär arkivforskning kombinerat med personintervjuer eftersom vardagshändelserna är av stort värde på det lokala planet. Dessutom underströk Mazzarella vikten av att även inom det lokalhistoriska skrivandet basera alla uttalanden på ren fakta.

Mazzarella belyste skillnaden mellan det vetenskapliga skrivande och ett mer essäistiskt skrivsätt. Inom det vetenskapliga området strävar man efter objektivitet samt opersonlighet vilket kan framkalla en mindre intressant läsarupplevelse. Vid ett essäistiskt skrivsätt har man däremot mer möjligheter till att producera en mer levande text där även en personlig röst kan lyftas fram. Lokalhistoria och essäistik är enligt Mazzarella mycket tätt sammanlänkade.

Mazzarella lyfte även fram risken vid skrivandet av en historia där huvudsakliga läsarkretsen är insatt i ämnet. I ett sådant fall bör man vara väldigt försiktig hur man belyser historien, då många läser för att identifiera deras verklighet och existens. Samtidigt måste texten vara så beskrivande att personen som läser inte skäms över att inte vara påläst. Mazzarella underströk även att ett sådant skrivsätt kan tolkas som lättsinnigt i ett mer vetenskapligt sammanhang.

Slutligen poängterade Mazzarella att i lokalhistoriskt skrivande ska man fokusera på att ha en röst i texten samtidigt som man tar fasta på det konkreta. Istället för att benämna

rekommenderas att man strävar efter att gestalta. En hård censur är inte heller till fördel, man bör bibehålla någons slags uppriktighet vid återgivandet av historien. Detta betyder ändå inte att alla detaljer automatiskt blir relevanta.

Fil.dr., historiker och språkvetare Jennica Thylin-Klaus tog upp språkliga aspekter kring lokalhistoriskt skrivande, hon betonade vikten av en välformulerad text. Språket bör vara korrekt, beskrivande och begripligt där onödiga och utdragna meningar innehållande ett flertal utfyllnadsord undviks. För att framkalla ett gott första intryck poängterade Thylin-Klaus vikten av en stilren text. Vid skrivande av ett lokalhistoriskt verk betonade föreläsaren även att den slutliga texten inte skall se ut som det ursprungliga källmaterialet. Thylin-Klaus nämnde även att datorns inbyggda stavningskontroll är rekommenderad att använda som hjälpmedel.

Då det gäller materialet som behandlas konstaterade Thylin-Klaus att all information gällande ämnesområdet inte automatiskt är relevant. Man ska noga överväga vad som faller innanför den ursprungliga frågeställningens ramar. På det sättet kan även arbetsprocessen förenklas och onödigt arbete undviks. Något som föreläsare Thylin-Klaus även betonade var att man skall sträva efter ett ”osynligt språk” som inte sticker ut. Ifall den slutliga läsaren först efter en första genomläsning konstaterar att texten var välformulerad, har man lyckats.

Slutligen underströk Thylin-Klaus att man även i en vetenskaplig skrift kan använda ordet ”jag” ifall man utfört något själv, till exempel arbetsprocessen bakom ett forskningsresultat. På det sättet kan man undvika missvisande syftningar genom att utelämna den rätt så opersonliga benämningen ”skribenten”.

Fil.mag. och lokalhistoriker Sture Lindholm poängterade i sin tur, att historieforskning innebär regelrätt detektivarbete där det gäller att luska ut källor samt ta reda på fakta, det sistnämnda med en extra stark betoning. För att åstadkomma en intressant historia bör man enligt Lindholm sträva efter en text som man själv är villig att läsa. Han poängterade även att då man arbetar med ett historiskt verk lönar det sig att omedelbart starta skrivprocessen för att undvika att tröskeln till att börja producera text blir för hög.

Lindholm betonade även vikten av källkritik speciellt då det gäller ögonvitnesskildringar. Han belyste ämnet genom följande liknelse, där fakta är som fiskar i en väldig ocean och att det gäller att fiska på rätt ställe med rätt redskap. Han konstaterade även att om en lögn upprepas tillräckligt många gånger förvandlas den så småningom till sanning. Därför bör

även skriva källor analyseras kritiskt, framför allt ska man reflektera kring vem som ligger bakom källan och under vilka omständigheter har den getts ut. Därtill konstaterade Lindholm att en skribent borde låta källorna tala för sig själv, innehållet bör inte redigeras och modifieras.

Då det gäller strukturering av ett lokalhistoriskt arbete konstaterade Lindholm att det är charmen med arbetet, han liknade processen med en matta som vävs och sakta blir till ett konstverk. Strukturen kan antingen vara kronologisk eller ha någon annan logisk indelning, i detta fall finns det inget som är rätt eller fel. Enligt Lindholm är huvudsaken att man ger en tydlig bakgrund samt grundinformation varefter man tydligt återger det som skett. Den slutliga produkten analyseras sedan av läsarkretsen.

Vikten av korrekturläsning lyftes även fram av Lindholm. Alla skribenter behöver en bollplank, någon annan som reflekterar kring den skrivna texten. Det finns nämligen alltid en risk att skribenten själv blir blind för sin egen produkt, och det objektiva perspektivet saknas. Samtidigt betonade Lindholm att vid skrivande av en text baserad på fakta bör källorna anges. En källförteckning är enligt honom en självklarhet, men för ytterligare tydlighet kan även till exempel fotnoter användas.

Journalist och lokalhistoriker Lena Selén poängterade slutligen bland annat att det lokalhistoriska är starkt kopplat till det världshistoriska, med andra ord kan det lokala få en början från något betydligt större. Dessutom tangerade hon vikten av att kunna identifiera sig med historien man skriver, och på det sättet åstadkomma en mer levande historia.

Även Selén tog upp möjligheterna för och problematiken kring intervjuprocessen, bland annat tangerade hon vikten av att ställa de rätta frågorna vilket förutsätter att intervjuaren är tillräckligt påläst. Dessutom poängterade hon att en informant sällan lyfter fram egna fel och misstag, vilken kan belysa verkligheten på ett felaktigt sätt. På grund av detta bör intervjuavskriften ställas emot mer officiella historiska fakta samtidigt som informanten själv bör ha en möjlighet att granska intervjuavskriften. En människas minne kan dessutom påverkas starkt av yttre faktorer som till exempel tv eller radio, vilket borde beaktas i analyskedet, konstaterar Selén.

7 Resultat

Slutresultatet av hela arbetsprocessen är en stor mängd information om Skuffis Elevkår. Historiken som här presteras i form av ett bifogat utkast (se bilaga 2) har en rätt så bred omfattning. Många luckor har gått att fylla samtidigt som en del områden är svåra att beskriva på grund av avsaknaden av information.

Slutprodukten kommer att omarbetas med en annan layout för att sedan tryckas upp till försäljning. Lansering sker under svenskspråkiga agrologutbildningens 100 års jubileum hösten 2016. Försäljningen kommer att skötas av elevkåren, Skuffis Elevkår r.f.

8 Diskussion och slutsats

Skrivprocessen bakom en elevkårshistorik är i viss mån väldigt omfattande och krävande, samtidigt som resan innehållit ett flertal nya människomöten samt många nya värdefulla lärdomar. Intervjuerna gav en möjlighet att träffa forna studerande som bidrog med värdefulla detaljer om den historiska verkligheten. Samtidigt var bidraget av experterna från fältet en elementär del av arbetsprocessen och dess smidighet.

Då elevkåren har en rutin att byta styrelse årligen, har det resulterat i en stark innehållsmässig variation i det framställda skriftliga materialet. Det faktum att en del av elevkårens material försvunnit under årens lopp har utgjort en stor utmaning för skrivprocessen.

De första knagglande stegen i arkivsöknings och skrivprocessen togs så tidigt som år 2013. Trots det inleddes en intensivare arbetsinsats så sent som hösten 2015, vilket nu med facit på hand visade sig vara en aning för sent. Trots att arbetet mognat och delmoment utförts under en lång tidsperiod, kan man nu i slutskedet konstatera att en hel del kunde göras betydligt noggrannare. Som exempel kan man lyfta fram antalet intervjuer som i detta fall kom att bli dryga tio stycken. Eftersom varje person hade någon ny detalj att komma med kunde man ha fördubblat antalet informanter ifall mer tid hade funnits till skribentens förfogande. Mer omfattande information hade även möjligtvis gått att återfinna med mer tid i arkivsökningsmomentet.

Skribentens förhoppning är att den kommande slutprodukten, historiken över Skuffis Elevkår, uppskattas av forna och nuvarande agrologstuderande. För Skuffis Elevkår, en elevkår att minnas.

KÄLLFÖRTECKNING

LITTERATUR

Denscombe, M. (2007) *Forskningshandboken- för småskaliga forskningsprojekt inom samhällsvetenskaperna*. Översättning Per Larson. Lund: Studentlitteratur.

Florén, A. & Åberg, H. (2007), *Historiska undersökningar, grunder I historisk teori, metod och framställningssätt*. Lund: Studentlitteratur.

Ginström, M. & Grunn, T. (1997), *Tre skolor, Två stadier, Ett mål*. Åbo: Typopress Ab

Götlind, A. & Kåks, H. (2004), *Handbok I konsten att skriva mikrohistoria*. Stockholm: Bokförlaget Natur och Kultur.

Justensen, L. & Mik-Meyer Nanna (2011), *Kvalitativa metoder, från vetenskap till praktik*. Lund: Studentlitteratur AB.

Tosh, J. (2011), *Historisk teori och metod*. Lund: Studentlitteratur AB.

BILAGA 1**Materialefterlysning i tidningen Landsbygdens folk;****Alla Skuffare genom tiderna, se hit!**

En 100-års historik över Skuffis Elevkår r.f. (HSL:s kamratförbund) är under arbete. Har du minnesvärda historier, tips eller bilder från din studietid, som du gärna vill dela med dig? Jag är intresserad av skyddskåren, möten, idrott, exkursioner, fester, danser, gulnäbbsintagningar, ”skuffarsånger”, Agricola och allt annat intressant. Tveka inte att kontakta mig! Jag vill gärna ha ditt bidrag före 15.10.

Kontaktuppgifter:

Linda Fröberg

Agrologstuderande vid YH Novia

linda.froberg@novia.fi

0400-816843

BILAGA 2**Utkast för Skuffis Elevkårs 100 års historik**

Bilaga 2 ej tillgänglig.

Eftersom Skuffis elevkårs 100 års historik kommer att tryckas upp och publiceras enligt en skild layout är texten inte tillgänglig i detta forum.

Vid intresse av fullständig 100 års historik, vänligen kontakta elevkårens styrelse. Publicering av historiken i sin helhet sker under hösten 2016.